

Brussel, 20.7.2016
SWD(2016) 248 final

WERKDOCUMENT VAN DE DIENSTEN VAN DE COMMISSIE

SAMENVATTING VAN DE EFFECTBEOORDELING

bij

**Voorstel voor een VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE
RAAD**

betreffende bindende jaarlijkse broeikasgasemissiereducties door de lidstaten van 2021 tot en met 2030 voor een veerkrachtige energie-unie en om aan de verbintenissen uit hoofde van de Overeenkomst van Parijs te voldoen, en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 525/2013 van het Europees Parlement en de Raad betreffende een bewakings- en rapportagesysteem voor de uitstoot van broeikasgassen en een rapportagemechanisme voor overige informatie op nationaal niveau en op het niveau van de Unie met betrekking tot klimaatverandering

{COM(2016) 482 final}
{SWD(2016) 247 final}

Samenvatting
Effectbeoordeling van een voorstel voor een Verordening betreffende bindende jaarlijkse broeikasgasemissiereducties door de lidstaten van 2021 tot en met 2030 voor een veerkrachtige energie-unie en om aan de verbintenissen uit hoofde van de Overeenkomst van Parijs te voldoen, en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 525/2013 van het Europees Parlement en de Raad betreffende een bewakings- en rapportagesysteem voor de uitstoot van broeikasgassen en een rapportage­mecha­nisme voor overige informatie op nationaal niveau en op het niveau van de Unie met betrekking tot klimaatverandering
A. Behoeft­e aan actie
Waarom? Wat is het probleem?
In het kader van de Overeenkomst van Parijs is de EU de verbintenis aangegaan om de eigen broeikasgasemissies tegen 2030 met ten minste 40 % te verminderen ten opzichte van 1990. Voor de sectoren die niet onder het emissiehandelssysteem vallen (niet-ETS-sectoren) heeft de Commissie een doelstelling voorgesteld van – 30 % tegen 2030 ten opzichte van 2005. Met het huidige beleid alleen kan niet worden verwacht dat deze zal worden bereikt. In zijn conclusies van oktober 2014 heeft de Europese Raad de Commissie gemachtigd dit EU-streefcijfer te vertalen naar nationale doelstellingen.
Wat is het doel van dit initiatief?
Het doel is de broeikasgasemissies in de niet-ETS-sectoren met 30 % te verminderen ten opzichte van 2005, op een manier die billijk is voor de lidstaten in het licht van hun verschillende capaciteiten, en waarbij de kostenefficiëntie en de milieu-integriteit op EU-niveau worden gewaarborgd.
Wat is de meerwaarde van maatregelen op EU-niveau?
De EU en haar lidstaten zorgen samen voor de uitvoering van de Overeenkomst van Parijs. Gezamenlijk optreden biedt de EU de mogelijkheid om kwesties omtrent kansengelijkheid en efficiëntie aan te pakken en tegelijk een ambitieuze klimaatdoelstelling te verwezenlijken. In de artikelen 191 tot en met 193 van het VWEU worden de bevoegdheden van de EU op het gebied van klimaatverandering bevestigd.
B. Oplossingen
Welke wetgevende en niet-wetgevende beleidsmaatregelen zijn overwogen? Heeft een bepaalde optie de voorkeur? Waarom?
Sinds 2013 zijn de nationale doelstellingen voor de niet-ETS-sectoren opgenomen in de beschikking inzake de verdeling van de inspanningen ("de ESD"). De Europese Raad heeft bevestigd dat hij ook voor de periode 2021-2030 van dit instrument zal blijven gebruikmaken voor het vaststellen van regels inzake de vermindering van de broeikasgassen in de EU. Overeenkomstig de richtsnoeren wordt in deze effectbeoordeling bekeken i) hoe de doelstellingen voor de lidstaten op billijke wijze in overeenstemming met het bbp per hoofd van de bevolking en met inachtneming van de kostenefficiëntie vastgesteld moeten worden, en ii) hoe bestaande en nieuwe vormen van flexibiliteit, die toelaten dat de doelstellingen op kostenefficiënte wijze kunnen worden behaald, verbeterd kunnen worden, en de administratieve belasting tegelijkertijd wordt verkleind. De nieuwe vormen van flexibiliteit zijn in beperkte mate gekoppeld aan de sector landgebruik en omvatten ook een beperkte eenmalige flexibiliteit van de ETS- naar de niet-ETS-sectoren.
Wie steunt welke optie?
De Europese Raad heeft gedetailleerde richtsnoeren verstrekt met betrekking tot de beleids­opties die moeten worden geanalyseerd. Talrijke belanghebbenden hebben het belang van milieu-integriteit benadrukt om te garanderen dat de EU haar doelstelling voor 2030 inzake broeikasgassen effectief verwezenlijkt.

C. Effecten van de voorkeursoptie
Wat zijn de voordelen van de voorkeursoptie (indien van toepassing, anders van de belangrijkste opties)?
Door de doelstellingen voor de niet-ETS-sectoren vast te stellen op basis van het bbp per hoofd van de bevolking wordt een antwoord geboden op het belangrijkste punt van zorg van de lidstaten, nl. billijkheid. Dankzij de voorziene verdere aanpassingen van de doelstellingen voor lidstaten met een hoog inkomen, en de verbetering van de bestaande en nieuwe vormen van flexibiliteit kan de doelstelling op kostenefficiënte wijze worden behaald. Om volledige milieu-integriteit te garanderen, moet flexibiliteit worden beperkt om te vermijden dat de internationale verbintenis van de EU om de eigen broeikasgasemissies tegen 2030 met ten minste 40 % te verminderen ten opzichte van 1990 onvoldoende wordt behaald.
Wat zijn de kosten van de voorkeursoptie (indien van toepassing, anders van de belangrijkste opties)?
De kosten die gepaard gaan met het behalen van de doelstelling voor broeikasgasemissiereductie in de hele EU, waaronder de doelstelling om de uitstoot van broeikasgassen in de niet-ETS-sectoren met 30 % te verminderen, werd grondig beoordeeld in de eerdere effectbeoordeling bij het voorstel voor "Een beleidskader voor klimaat en energie in de periode van 2020 tot 2030" ¹ . Er werd geschat dat een interne vermindering van de broeikasgasemissies met 40 % zou leiden tot een verhoging van de kosten voor het energiesysteem met 0,15 – 0,54 % van het bbp in 2030. In deze effectbeoordeling wordt gekeken naar de herverdelingseffecten, en met name de mate waarin de doelstellingen voor de lidstaten voor de niet-ETS-sectoren, die zijn vastgesteld op basis van het bbp per hoofd van de bevolking, afwijken van het kostenefficiënt potentieel om de emissies in de onder de ESD vallende sectoren te verminderen, alsook naar de mate waarin flexibiliteit of aanpassingen van de doelstellingen kunnen helpen deze afwijkingen tot een minimum te beperken.
Wat zijn de gevolgen voor bedrijven, kmo's en micro-ondernemingen?
Voor ondernemingen, kleine en middelgrote ondernemingen en micro-ondernemingen zijn er geen verplichtingen tot rechtstreekse rapportage, noch andere administratieve gevolgen. Afhankelijk van de aard en de omvang van de nationale en EU-maatregelen om de uitstoot te verminderen, zullen deze onrechtstreeks gevolgen hebben voor de bedrijven. Dergelijke effecten zullen binnen het kader van die specifieke beleidsvoorstellen moeten worden beoordeeld.
Zijn er significante gevolgen voor de nationale begrotingen en overheden?
Het voorstel om doelstellingen vast te stellen op nationaal niveau zal de kosteneffecten voor lidstaten met een laag inkomen verkleinen, in vergelijking met een voorstel waarin doelstellingen enkel op basis van kostenefficiëntie zouden worden vastgesteld. Het voorstel voorziet in verbeterde flexibiliteit om ervoor te zorgen dat de kosten ook voor lidstaten met een hoog inkomen beperkt blijven. Aanbevolen wordt de naleving veel minder vaak te controleren, namelijk om de vijf jaar in plaats van jaarlijks, om zo de administratieve lasten voor zowel de lidstaten als de Europese Commissie aanzienlijk te verminderen.
Zijn er nog andere significante gevolgen?
Overige effecten zullen afhankelijk zijn van de nationale beleidsinitiatieven en maatregelen die in elk specifiek land worden genomen.
D. Follow-up
Wanneer wordt dit beleid geëvalueerd?
In overeenstemming met de Overeenkomst van Parijs wordt aanbevolen in 2024 te beginnen met vijfjaarlijkse evaluaties.

¹ SWD(2014) 15 definitief.

